

V září letošního roku jsme byli spolu s Bózou Novákem na Zakarpatské Ukrajině. Byl to můj třetí letošní pobyt na Ukrajině, z toho jsem byl dvakrát na Zakarpatsku. Řidiči autobusu ani nechtěli vidět naše jízdenky a řekli mi, že mě již znají z předchozích výjezdů. V autobusu byly v drtivé většině ženy a děti. Muži od 18 do 60 let nesmí ve válečném stavu opouštět, až na výjimky, Ukrajinu. Na ukrajinské straně hranic prošel náš autobus kontrolou na skenování, ale i přesto jsme projeli hranice poměrně rychle. Do Mukačeva jsme přijeli v úterý ráno 10. 9. v 8:30 našeho času, o půl hodiny dříve, než je napsáno v jízdním řádu. Na autobusovém nádraží nás již čekal náš spolupracovník a koordinátor našich zakarpatských projektů Beci Andrjuk. V Mukačevě jsme se krátce zastavili v romském táboře u pastora Šoni Horváta a pak již dále pokračovali směr Vinogradovo, Černotisovo a Cholmovec. Ve Vinogradovu jsme se zastavili ve dvou ukrajinských rodinách, kde jsme se modlili za uzdravení a vysvobození. Později odpoledne jsme dorazili do Cholmovce a ubytovali se v domě paní Iry Zeldi. Večer jsme měli ještě bohoslužby v ukrajinském sboru v Korolevu. V první půlce výjezdu byly ještě bohoslužby v ukrajinském sborečku v Cholmovci a v horách v cikánském sboru v Mižgirii. V Mižgirii také ve spolupráci s tamním pastorem Ivanem, distribuujeme potravinovou pomoc z našeho humanitárního projektu. Ve Vinogradovu je třicetiletý psychicky nemocný, demonizovaný člověk, o kterého se stará jeho stará matka křesťanka. Normálně nemluví a je hodně mimo, svoje chování nemá pod kontrolou. Jako vystřížený demonizovaný muž ze stránek Nového zákona. Jeho zoufalá matka nás poprosila o modlitby. Kvůli jeho agresivitě je zavřený doma, v pokoji za mřížemi, což jsem viděl poprvé v životě a šokovalo mě to. Nedokáže mu pomoci psychiatři a ani mnohé modlitby věřících. Dvakrát jsme tohoto muže navštívili a modlili se za něj. Navenek se nic nestalo. Nebyl však nijak agresivní, podával nám ruce a dokonce se s námi objal. Před tím nám jeho maminka ukazovala dveře, které rozmlátil. Jmenuje se Timotej a já bych se za něj na našem příštím výjezdu, dá-li Bůh, znovu rád modlil.

Na druhou půlku výjezdu jsme se přesunuli do Mukačeva k pastorovi Šonimu Horvátovi. Měli jsme bohoslužby v Petrovu, Viloku, Seredně, Svalavě, Barkasovu, Čomoninu, Velkých Lůčkách, Sjurte a Malé Begáni. Celkem jsme za celý výjezd absolvovali dvanáct bohoslužeb. Já jsem kázal a Bůž hrál. Na konci bohoslužby jsme se tradičně modlili za uzdravení a různé další problémy. Snažil jsem se také přinášet slova poznání. Ve stejném stylu jsme působili při všech našich shromážděních. Bůž také říkal různá svědectví ze svého života a povzbuzoval přítomné. Jak Ukrajinci, tak Romové

byli skrze Bůžovo hraní a vydávání svědectví povzbuzeni. Bůža hrál také dvě písně v romštině. Dobře se mi s ním spolupracovalo. Je to ideální člověk pro práci na Ukrajině a já jsem za něj moc vděčný. Místní lidé nás zvali na návštěvy a také za námi přicházeli do domu, kde jsme bydleli. Znovu jsem se mohl setkat se Sergejem a jeho ženou Lenou. Mají tři děti a jsou to vnitroukrajnští uprchlíci z města Popasna na východní Ukrajině, které je okupované ruskou armádou. Fronta byla nedaleko města již od roku 2014. Popasna je prakticky srovnaná se zemí. Raketa zničila i nově postavenou modlitebnu sboru, kde Sergej s Lenou sloužili. Do Mukačeva utekli jen s několika taškami. Žijí ve vypůjčeném starém domku, který si opravili. Sergej má dílnu, kde opravuje boty. Museli začít úplně nanovo. V Mukačevě je také úplně jiná mentalita, než byla ve městě Popasna. Někdy prožívají deprese z válečných hrůz a ze všeho, co prožili. Vždycky se ale snaží nacházet naději a novou sílu v Bohu. Jejich vztah s Bohem se prohloubil. Přiznávají svoji křehkost a slabost, na nic si nehrají. Sergej se rozhodl, že nebude dělat žádné kompromisy ve svém svědomí před Bohem. O všechno materiální přišli. Sergej měl být od ledna 2023 pastorem sboru. Sbor však již neexistuje. Rozhodli se žít pro Boha a pro věčnost. Jsou pro mě oba opravdoví hrdinové víry.

Po celou dobu našeho ježdění po Zakarpatské oblasti jsme prakticky denně absolvovali nespočet kontrol na kontrolních stanovištích, kde nás kontrolovala policie, v příhraniční zóně pohraničníci a často také pracovníci vojenské zprávy. S českým pasem jsme projeli vždy bez problémů, ale o to víc kontrolovali ukrajinské muže, kteří s námi jezdili. Na stanovišti před Cholmovcem, který leží asi 1 km od rumunských hranic, zavolali na velitelství, co s námi jako s občany ČR mají dělat, a po chvíli nás pustili dále. Jezdím do Cholmovce již mnoho let a tak mě tam mnozí znají a vědí, co tam dělám. Toto stanoviště jsme projížděli několikrát denně a tamní pohraničníci nás poznávali a zdravili. Většina našich spolupracovníků má kvůli počtu dětí odklad od vojenské služby. Na Ukrajině mají dočasný odklad muži, kteří mají tři a více dětí a nebo někoho invalidního, či nemohoucího v rodině. Díky tomu mohou naši spolupracovníci dále zůstat ve službě a podílet se na našich projektech. Letos začátkem července mobilizovali našeho spolupracovníka a mého kamaráda Vasju Lukačince. Vasja v současnosti slouží u dělostřelectva na Donbase na východní Ukrajině. Doma zůstali žena a dva malí kluci. Snažím se Vasju povzbuzovat pomocí messenger zpráv a připomínám ho na modlitbách před Boží tváří. Drží se Ježíše a snaží se být dobré mysli. Stejně tak jsme se snažili povzbudit i jeho ženu a děti, které jsme několikrát navštívili v Černotisovu. Mám o Vasju starost. Již to není jenom jeden z mnoha, ale můj kamarád, spolupracovník, prostě mně blízký člověk, se kterým jsem toho hodně prožil. Prosím vás, kteří budete číst tuto zprávu, o modlitby za Vasju. Při projíždění měst a vesnic bylo možné vidět hroby padlých vojáků s ukrajinskou vlajkou. Žel stále jich přibývá. Slyšeli jsme vyprávění o padlých a raněných. Jeden muž byl na frontě jenom dvě hodiny a padl. V Mižgirii na shromáždění byl přítomen člověk, který byl ve válce raněn. Na mukačevském hřbitově jsem znovu přemýšlel o věčnosti a o tom, co má v tomto životě opravdu cenu dělat, co z mého konání má věčnou hodnotu. Při procházení hřbitova jsme objevili několik českých hrobů z doby první Československé republiky. Po návratu domů se stále vyrovnávám se vším, co jsem tentokráte na Ukrajině viděl a slyšel. Je pro mě těžké se vrátit do normálního mírového života. Najednou si vážím toho, že mohu žít v míru. Pripadá mi, že situace je na Ukrajině stále těžší a těžší. O to víc mám naději a pevnou kotvu v Ježíši, který za mě zemřel a vstal z mrtvých. V prosinci to bude již třicet let, co jsem poprvé

v roce 1994 vyjel na Ukrajinu. Rozhodně nejsem ve své přirozené povaze žádný hrdina a často působím na Ukrajině ve své slabosti. Rozhodně se mi nedaří žít Bohu plně vydaný svatý život tak, jak bych chtěl. Když Bůh používá mě, může použít i tebe. Většinou nás používá uprostřed každodenních běžných situací. Vydávat se mu v našem obyčejném životě je podle 12. kapitoly listu Římanům ta opravdová rozumná služba - bohoslužba Bohu. A také jediná logická reakce na to, co pro každého z nás Pán Ježíš svou smrtí a zmrtvýchvstáním udělal. Jsem moc vděčný, že mohu na Ukrajině působit a rád bych dál využíval čas, který mně Bůh na této zemi ještě svěřil. Chci poděkovat všem, kteří se za nás modlíte, a také všem, kteří podporujete naše projekty na Zakarpatské Ukrajině. Bez vás bychom nemohli dělat to, co na Ukrajině děláme. Pokud chcete podpořit naše projekty, můžete si o nich níže přečíst další informace.

Variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.

Dále chceme podporovat služebníky, kteří zůstali na Zakarpatské Ukrajině. Podpora služebníků, kteří věrně zůstali na Ukrajině, je pro duchovní i humanitární práci na místech, kde působíme, v této době klíčová. Ani jeden ze služebníků, s nimiž spolupracujeme, není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa bohoslužeb, kde slouží. S vypuknutím války jim navíc kvůli branné povinnosti odpadla možnost jít si přivydělat do zahraničí. Muži od 18 do 60 let nesmějí až na výjimky opustit Ukrajinu.

V souvislosti s ekonomickými problémy také většinou nemají stabilní práci. Někteří jsou bez peněz a dluží několik měsíců za energie. Tato jejich situace je pro ně často tíživá a frustrující. **Proto bych vás chtěl moc poprosit o podporu těchto služebníků. Většina lidí dává na humanitární potřeby pro oběti války, což je samozřejmě dobře. Na zapomenuté služebníky se však finanční podpora v této době hledá poměrně těžko.**

Ve Vinogradovském okruhu se jedná o rodinu Vasji Lukačince, který slouží v ukrajinské armádě a koordinátora našich projektů Beci Andrijuka. Podporujeme také pastora Ivana Habogana z Mižgirie. V případě dostatku prostředků se snažíme pomáhat také deseti pastorům z mukačevského okruhu, kde je starším pastorem Šoni Horvát. Zvláště se snažíme financovat pohonné hmoty při jejich cestách po sborech a misijních skupinách.

Jsou tady také potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc vdově po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným a služebníkům ve vesnici Cholmovec a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel se také osamostatnil a žije v Kyjevě. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s různými zdravotními problémy. Tuto rodinu a v současné době paní Iru podporujeme již skoro 22 let.

Variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu

Z tohoto projektu pomáháme lidem, kteří se kvůli válce ocitli bez prostředků a zůstávají na západní Ukrajině. Ceny potravin, energií, paliv a vlastně všeho s pokračující válkou stále rostou. Za tyto peníze nakupujeme potraviny a financujeme jejich dopravu na jednotlivá místa, případně pomáháme s placením léků či lékařské péče. Potraviny se nakupují přímo v Zakarpatské oblasti, čímž odpadájí náklady na dopravu. Tento projekt již funguje více než dva roky. V poslední době době nakupujeme ve spolupráci s pastorem Ivanem Haboganem potraviny v horském městečku Mižgiria a distribuujeme tam mezi potřebné.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

V současné době mám dostatek a velkou část prostředků mohu rozdávat potřebným lidem a služebníkům. Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.** Chtěl bych, aby výše zmíněné projekty zůstaly pro dáorce prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až poslední v pořadí!**

Tyto finance využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak či autobus z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, pořádání konferencí a seminářů, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní a jiné výdaje lidí na Ukrajině, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou ukrajinských služebníků v ČR. V tomto i uplynulém roce jsem mohl podpořit několik služebníků. Několik měsíců se také podařilo platit pohonné hmoty služebníkům v mukačevském okruhu při jejich cestách po sborech a misijních skupinách. Děkuji touto cestou všem dárcům!

Kdybyste případně chtěli podpořit výše zmíněné projekty, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

**variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci
variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci
variabilní symbol 300 - humanitární sbírka na Ukrajinu
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít využít **portál Darujme.cz** z webových stránek_NFKMS (www.nfkms.cz).

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **400 - Zapomenutí služebníci, 350 - Pomoc v Cholmovci, 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu a nebo 450 – Pavel Faul.** Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Můj youtube kanál a zároveň odkaz na živé vysílání:

<https://www.youtube.com/channel/UCBeX9czSqIf6-CivavdVMwg/videos>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.